

— obciążenie Komisji kosztami postępowania zgodnie z art. 87 regulaminu postępowania przed Sądem, w tym kosztami poniesionymi przez ewentualnych interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżący domaga się stwierdzenia nieważności decyzji Komisji odmawiającej udzielenia dostępu do sprawozdania Komisji w sprawie oceny skutków, a także opinii Rady ds. Oceny Skutków w sprawie dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska dotyczącej transpozycji trzeciego filaru konwencji z Århus do prawa Unii Europejskiej i państw członkowskich.

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty:

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku zastosowania art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1049/2001⁽¹⁾ oraz naruszenia przez Komisję obowiązku uzasadnienia. W ocenie skarżącego Komisja błędnie zinterpretowała i zastosowała przewidziany w tym przepisie wyjątek od zasady dostępu do dokumentów, jako że dokumenty, o które się zwrócono, nie wchodzi w skład procesu podejmowania decyzji przez Komisję. Skarżący podnosi też, że Komisja nie uzasadniła dlaczego przepis ten ma zastosowanie.
2. Zarzut drugi, podniesiony pomocniczo, dotyczący błędnego zastosowania art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1049/2001 oraz naruszenia obowiązku uzasadnienia. W ocenie skarżącego nawet gdyby przepis ten miał zastosowanie, Komisja nie wykazała, że udostępnienie mu żądanych dokumentów naruszyłoby proces podejmowania decyzji przez tę instytucję oraz nie udzieliła konkretnych wyjaśnień w tym zakresie.
3. Zarzut trzeci, podniesiony pomocniczo, dotyczący błędnego zastosowania kryterium nadrzędnego interesu publicznego, o którym mowa w art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1049/2001, oraz naruszenia obowiązku uzasadnienia. W ocenie skarżącego nawet gdyby przepis ten miał zastosowanie, Komisja błędnie zinterpretowała i zastosowała kryterium wyważenia nadrzędnego interesu publicznego oraz nie wykazała, że nadrzędny interes publiczny nie przemawia za udostępnieniem żądanych dokumentów. Skarżący podnosi też, że wyjaśnienia Komisji w tym względzie są niewystarczające.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 1, t. 3, s. 331).

Skarga wniesiona w dniu 11 czerwca 2014 r. – ClientEarth przeciwko Komisji

(Sprawa T-425/14)

(2014/C 303/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ClientEarth (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci O. Brouwer, F. Heringa i J. Wolfhagen)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji odmawiającej udzielenia skarżącemu dostępu do dokumentów wnioskowanych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, doręczonej skarżącemu w piśmie z dnia 1 kwietnia 2014 r. o sygnaturze SG.B.4/LR/rc-sg.dsg2.b.4(2014) 1029188;

- obciążenie Komisji kosztami postępowania zgodnie z art. 87 regulaminu postępowania przed Sądem, w tym kosztami poniesionymi przez ewentualnych interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżący domaga się stwierdzenia nieważności decyzji Komisji odmawiającej udzielenia dostępu do sprawozdania Komisji w sprawie oceny skutków, a także opinii Rady ds. Oceny Skutków w sprawie zmiany ram prawnych UE dotyczących inspekcji i nadzoru w zakresie ochrony środowiska na szczeblu krajowym i szczeblu Unii.

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty, które w istocie są identyczne lub podobne do zarzutów podniesionych w sprawie T-424/14 ClientEarth przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2014 r. – Brugg Kabel i Kabelwerke Brugg przeciwko Komisji

(Sprawa T-441/14)

(2014/C 303/45)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Brugg Kabel AG (Brugg, Szwajcaria), Kabelwerke Brugg AG Holding (Brugg) (przedstawiciele: adwokaci A. Rinne, A. Boos i M. Lichtenegger)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, zgodnie z art. 264 akapit pierwszy TFUE, art. 1 pkt 2, art. 2 lit. b) i – w zakresie, w jakim dotyczy on skarżących – art. 3 decyzji pozwanej z dnia 2 kwietnia 2014 r. w sprawie AT.39610 — Kable elektryczne;
- ewentualnie, zgodnie z art. 261 TFUE i art. 31 rozporządzenia nr 1/2003, obniżenie według uznania Sądu wysokości grzywny nałożonej na skarżące w art. 2 lit. b) decyzji pozwanej z dnia 2 kwietnia 2014 r. w sprawie AT.39610 — Kable elektryczne;
- w każdym razie, zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem, obciążenie pozwanej kosztami poniesionymi przez skarżące.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą sześć zarzutów:

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do obrony i prawa do rzetelnego procesu z powodu nieprzyznania dostępu do akt sprawy i doręczenia żądań udzielenia informacji i zarzutów w języku angielskim
 - W powyższym względzie skarżące twierdzą między innymi, że pozwana powinna była rozpatrzyć uwagi innych adresatów w kwestii pisma w sprawie przedstawienia zarzutów w związku z dostępem do akt sprawy tak samo jak inne ewentualnie odciążające pisma procesowe.
 - Następnie skarżące podnoszą, że w przypadkach jednolitego i powtarzającego się względnie jednego i ciągłego naruszenia dostęp do uwag innych uczestników w przedmiocie pisma w sprawie przedstawienia zarzutów stanowi proceduralny korelat przypisania naruszeń innym uczestnikom.
 - Ponadto przedstawione zostaje twierdzenie, że skarżące jako przedsiębiorstwa mające siedzibę w niemieckojęzycznym kantonie Argowia (Szwajcaria) mają prawo prowadzić korespondencję ze skarżącą w języku niemieckim, ponieważ stanowi on język urzędowy, a nawet język roboczy pozwanej.